

- ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/93/PDF/N0263693.pdf?OpenElement
3. Ініціатива прозорості у видобувних галузях. Національний звіт України 2016. 358 с. URL: <http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/doccatalog/document?id=245275341>
 4. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 вересня 2015 р. № 910-р «Про затвердження плану заходів із впровадження Ініціативи щодо забезпечення прозорості у видобувних галузях на 2015 рік». Урядовий кур'єр від 12.09.2015 р. № 168.
 5. Закон України від 16 червня 2015 р. № 521-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення прозорості у видобувних галузях». Офіційний вісник України від 24.07.2015 р. 2015, № 56, стор. 9, ст. 1827.
 6. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1039 «Про затвердження Порядку забезпечення прозорості у видобувних галузях». Офіційний вісник України від 29.12.2015 р. 2015, № 101, стор. 31, ст. 3476.
 7. Висновок Комітету Верховної Ради України з питань європейської інтеграції від 20.05.2015 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54706
 8. Наказ Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 02.04.2018 р. № 196 «Про виконання Угоди про асоціацію». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0196732-18>.
 9. Закон України від 18.09.2018 р. № 2545-VIII «Про забезпечення прозорості у видобувних галузях». Офіційний вісник України від 26.10.2018 р. 2018, № 82, стор. 8, ст. 2713.
 10. Впровадження Ініціативи прозорості видобувних галузей в Україні: Практичний посібник. Під заг. ред. В. В. Зубенка; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи (ЗМФІ-II) впровадження». К., 2016. 64 с.

Юнін Олександр Сергійович,
доктор юридичних наук, професор,
професор кафедри
цивільного права та процесу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ СТРОКІВ ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ

У сучасних умовах розвитку України як правової держави створення ефективних правових механізмів набуття права власності та її захисту набуває все більшого значення. Серед таких механізмів особливу роль відіграє

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА РОЗВИТОК ПРИВАТНИХ ВІДНОСИН
В УКРАЇНІ

спадкування як перехід права та обов'язків від померлої особи до її спадкоємців.

Одним з основних прав спадкоємця є його право на прийняття спадщини та право на відмову від спадщини. Реалізація вказаного права суб'єктами спадкових правовідносин поставлена певною мірою в залежність від темпоральних категорій строку та терміну.

Так, чинне законодавство встановлює, що можливість здійснити своє волевиявлення по відношенню до спадщини шляхом її прийняття або відмови від її прийняття існує у спадкоємців протягом певного строку.

Загальним строком для прийняття спадщини є шестимісячний строк, який починається з часу відкриття спадщини (ч. 1 ст. 1270 Цивільного кодексу). При цьому важливим є те, що строк для прийняття спадщини починає спливати в день смерті спадкодавця, а не з наступного дня, як встановлює загальне правило обчислення строків. Також чинне законодавство встановлює спеціальний строк для прийняття спадщини. Так, частина 2 статті 1270 Цивільного кодексу встановлює правило, у відповідності з яким особа, що закликається до спадкування лише у випадках неприйняття або відмови від прийняття спадщини іншими спадкоємцями, має право на прийняття спадщини у тримісячний строк, який обчислюється з моменту неприйняття іншими спадкоємцями спадщини або відмови від її прийняття [5].

Також спеціальний строк для прийняття спадщини встановлюється для тих спадкоємців, що спадкують за правилами спадкової трансмісії. Право на прийняття спадщини у цьому випадку здійснюється на загальних підставах протягом строку, що залишився. Якщо строк, що залишився, менший як три місяці, він подовжується до трьох місяців.

Таким чином, можна зробити висновок про існування двох видів строків прийняття спадщини: загального у шість місяців, що діє для всіх спадкоємців, прийняття спадщини якими не ускладнене певними обставинами, та спеціальний, який є чинним лише для деяких спадкоємців за наявності певних умов [3].

Якщо ж спадкоємець протягом строку, встановленого для прийняття спадщини, не подав заяву про прийняття спадщини, він вважається таким, що не прийняв її. Вирішити питання про призначення додаткового строку для прийняття спадщини можливе за наявності згоди на таке прийняття всіх інших спадкоємців або у судовому порядку. Якщо вирішення питання щодо пропуску строку для прийняття спадщини вирішується шляхом звернення до суду, то спадкоємець, який пропустив строк для прийняття спадщини, повинен навести причини, через які він пропустив строк для прийняття спадщини. Для того, щоб вказані причини стали підставою для призначення додаткового строку для прийняття спадщини, вони повинні бути визнані судом поважними та такими, що дійсно перешкоджали спадкоємцеві прийняти спадщину.

Визнання причин пропуску строку для прийняття спадщини поважними або неповажними належить до юрисдикції суду та є оціночними категоріями.

Також на законодавчому рівні не вирішено питання протягом якого строку може звернутись спадкоємець, що пропустив строк для прийняття спадщини, для поновлення такого строку. Адже тривалий час від моменту закінчення строку для прийняття спадщини до звернення позивача до суду може призвести до неможливості прийняття спадщини взагалі, наприклад, при її поділі між іншими спадкоємцями, зміни власника, знищенні, тощо. Саме тому, на наш погляд, необхідно конкретизувати у статті 1272 Цивільного кодексу України строк, протягом якого спадкоємець, що пропустив строк для прийняття спадщини, може звернутись до суду за вирішенням питання про надання йому додаткового строку для прийняття спадщини. Це може бути трирічний строк, початком якого є день, коли припинились обставини, які, як вважає особа, є поважними причинами для пропуску строку для прийняття спадщини.

Бібліографічні посилання:

1. Про судову практику у справах про спадкування : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 7. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-08?test=dCCMfOm7xBWM5BmEZiB5//YxHdlC.sFggkRbI1c>
2. Терехова О.О. Здійснення, охорона та захист суб'єктивних спадкових прав : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.03. «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право». Харків, 2012. 18 с.
3. Федорич І.Я. Способи прийняття спадщини: теоретично-правовий аналіз спадкового правовідношення. *Адвокат*. 2012. № 10 (145). С. 33-38. . URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Advokat/2012_10/7Fedor.pdf
4. Цивільне право України. Особлива частина: підруч. 3-є вид., пероб. і доп. / За ред. О.В. Дзери, Н.С. Кузнецової. К. : Юрінком Інтер, 2010. Т. 2. 976 с.
5. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. (в редакції від 04.02.2019). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>

Мацюк Вікторія Володимирівна,
заступник голови районної ради
з питань діяльності виконавчих
органів Чечелівської районної
у місті Дніпрі ради

ПРОЯВ ДИСКРИМІНАЦІЇ В УКРАЇНІ В ПОРІВНЯННІ З ДОСВІДОМ ЄВРОПИ

Надзвичайно актуальним є питання дискримінації в Україні на сьогоднішній день оскільки її прояв наявний в багатьох сферах, таких як: гендерна дискримінація, соціальна дискримінація та дискримінація у сфері